

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi, co następuje:

W zakresie dotyczącym stwierdzenia nieważności decyzji: nadzwyczajna i nieuzasadniona długość postępowania administracyjnego, która w poważny sposób przeszkodziła w korzystaniu przez skarżącą z przysługującego jej prawa do obrony, w szczególności w odniesieniu do okoliczności faktycznych zaistniałych w latach 1997–1999, czyli 10 lat przed wysłaniem pisma w sprawie przedstawienia zarzutów z września 2008 r.

W zakresie dotyczącym zmniejszenia kwoty nałożonej na nią grzywny:

Brak uzasadnienia kwoty grzywny ze względu na to, że niezrozumiałym jest, na podstawie jakich obliczeń i jakiej wielkości obrotów Komisja ukarała skarżącą.

Naruszenie pułapu 10 % wielkości obrotów.

Brak uzasadnienia zastosowanych zwiększeń kwoty grzywny.

Błędne zastosowanie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r., a także wytycznych z 1998 r., obowiązujących nie tylko w okresie, kiedy zaistniały przypisywane skarżącej okoliczności, lecz także przez pierwsze cztery lata postępowania.

Błędna ocena czasu trwania udziału skarżącej w kartelu ze względu na to, że nie została ona oparta na mających obiektywny charakter stwierdzeniach.

Nieuwzględnienie okoliczności łagodzących, w niniejszym przypadku — wykazanej drugoplanowej roli odgrywanej przez skarżącą w stwierdzonych czynach, jej ograniczonego udziału w rynku i braku skuteczności kartelu.

Doszło również do przedawnienia, ponieważ w ciągu pięciu lat od przeprowadzenia niezapowiedzianej kontroli nie zastosowano żadnego środka mogącego przerwać bieg tego przedawnienia.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 1 lipca 2010 r. w sprawie F-97/08 Füller-
Tomlinson przeciwko Parlamentowi, wniesione w dniu 10
września 2010 r. przez Paulette Füller-Tomlinson**

(Sprawa T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Paulette Füller-Tomlinson (Bruksela, Belgia)
(przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druka strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie F-97/08;
- w konsekwencji, uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji i w efekcie,
 - stwierdzenie nieważności decyzji kierownika wydziału ds. emerytur i zabezpieczenia społecznego z dnia 9 kwietnia 2008 r. określającej w swoim art. 3 stopień trwałej częściowej niezdolności do pracy w następstwie choroby o podłożu zawodowym na 20 %;
 - w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie, podjętej w dniu 26 sierpnia 2008 r. a doręczonej w dniu 28 sierpnia 2008 r.;
 - tytułem żądania ewentualnego, zasądzenie od pozwanego zapłaty kwoty 12 000 EUR tytułem naprawienia krzywdy;
 - obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.
- obciążenie drugiej strony postępowania całością kosztów postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszego odwołania wnosząca je domaga się uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 1 lipca 2010 r. wydanego w sprawie F-97/08 Füller-Tomlinson przeciwko Parlamentowi, w którym skarga wnoszącej odwołanie mająca na celu między innymi stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego określającej stopień trwałej niezdolności do pracy w następstwie choroby o podłożu zawodowym na 20 % w oparciu o europejską skalę oceny uszczerbku na zdrowiu fizycznym i psychicznym dla celów medycznych została oddalona.

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi kilka zarzutów dotyczących:

- naruszenia przez sąd zakresu kontroli zgodności z prawem warunków ustanowionych w przepisach dotyczących zakresu ubezpieczenia przyjętych na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ponieważ kontrola, której dokonał SSP ograniczyła się do oczywistych błędów w ocenie i przekroczenia przez instytucje zakresu przysługujących im ocennych uprawnień dyskrejonalnych, podczas gdy powinna ona mieć charakter całkowity obejmując zgodność z prawem merytorycznych uregulowań aktu;

- naruszenia kontroli oczywistych błędów w ocenie, błędnej interpretacji akt sprawy, naruszenia przez sąd orzekający w pierwszej instancji obowiązku uzasadnienia oraz naruszenia art. 73 regulaminu pracowniczego i przepisów dotyczących zakresu ubezpieczenia;
- SSP nie wziął pod uwagę rozwoju wydarzeń podczas rozprawy w odniesieniu do poszerzenia zakresu zarzutów podniesionych w skardze;
- SSP uznał między innymi, że swoboda decyzyjna lekarza odnosi się wyłącznie do ustaleń patologicznych a nie do ustalenia stopnia niezdolności do pracy stwierdzając tym samym, że europejska skala oceny uszczerbku na zdrowiu fizycznym i psychicznym ograniczająca w niniejszym przypadku stopień niezdolności do pracy do 20 % ma charakter wiążący, podczas gdy komisja lekarska stwierdziła, że stopień niezdolności do pracy wnoszącej odwołanie wynosi 100 %;
- naruszenia reguł odnoszących się do pojęcia rozsądnego terminu i błędnej interpretacji akt sprawy, ponieważ SSP powołał się na badanie lekarskie, które nigdy się nie odbyło aby następnie stwierdzić, że terminy rozpatrywania akt wnoszącej odwołanie nie przekroczyły rozsądnego zakresu.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2010 r. — Nedri Spanstaal przeciwko Komisji

(Sprawa T-391/10)

(2010/C 301/76)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci M. Slotboom i B. Haan)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 9 decyzji w części dotyczącej okresu, w odniesieniu do którego Hit Groep została uznana za odpowiedzialną, oraz art. 2 pkt 9 decyzji w części dotyczącej grzywny nałożonej na Nedri;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie COMP/38.344 — Stal sprężająca.

Na poparcie swojej skargi przytacza ona trzy zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 101 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ oraz zasady obowiązku uzasadnienia. Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd faktyczny, przyjmując odpowiedzialność solidarną Hit Groep jedynie w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 1998 r. do dnia 17 stycznia 2002 r. Według skarżącej Komisja powinna była przyjąć odpowiedzialność Hit Groep w odniesieniu do okresu od dnia 1 maja 1987 r. do dnia 17 stycznia 2002 r. Hit Groep sprawowała bowiem kontrolę nad skarżącą w całym tym okresie.

Po drugie, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien⁽²⁾, zasady proporcjonalności i zasady obowiązku uzasadnienia. Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd faktyczny, obliczając prawny pułap grzywny, to jest 10 % obrotu osiągniętego w poprzednim roku obrachunkowym, na podstawie obrotu skarżącej uzyskanego w roku 2009. Prawny pułap powinien był — w jej opinii — zostać obliczony na podstawie obrotu skarżącej uzyskanego w roku 2002.

Po trzecie, skarżąca powołuje się na naruszenie pkt 23 komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji⁽³⁾ i obowiązku uzasadnienia. Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd faktyczny, przyznając skarżącej obniżkę grzywny jedynie w wysokości 25 %, a nie 30 %.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

⁽³⁾ Komunikat Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszenia grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2010 r. — Euro-Information przeciwko OHIM (EURO AUTOMATIC CASH)

(Sprawa T-392/10)

(2010/C 301/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasburg, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Grolée)